

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣка вторникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята, по парската поща, е 4 бѣли меджиѣта; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣж годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписуватъ до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става въ Циградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджилъ № 23.

ЖЕЛѢЗНИТЪ ПАТИЩА ВЪ ТУРСКО.

Желѣзните патища, които са строятъ днѣсь въ нашата държава, сѣ повыкамы да направятъ едно голѣмо промѣненіе въ икономическото състояние на народонаселеніята.

До прѣди три четири години ний нѣмахмы коларны патища нити желѣзници въ отечеството си. По това сичкитъ естествени богатства на страната стояхж неупотребени.

Хората са ограничавахж да са занимаватъ съ дребни работи за да придобиватъ своитъ средства на съществуваніе. Като бѣхж лишени отъ потребнитъ леснини за внасяніе и изнасяніе на стоки и произведенија, тѣй прѣдпочитахж да бѣдствуватъ нежелѣ да са хвърлятъ въ неизвѣстни работи.

Тѣй, по голѣмата частъ отъ нашитъ мѣста стоеше необработена при сичкото плодородіе на тѣзи мѣста.

Жителитъ бѣхж принудени да прѣкарватъ единъ автоматски животъ, който бѣше достоенъ само за синоветъ на дѣда Адама.

Земледѣлецъ не дръзнуваше да купи просянни земи за да ги разработи и да ползува себе си и царщината съ тѣхнитъ произведенија.

Занаятчиѣта или художника не смѣше да основе фабрики за да обрѣща на стоки суровитъ вещества които изважда мѣстото ни и да извлѣче полза отъ тѣхъ.

Търговецъ не са наемаше да прѣдприеме по широка търговія за да натрупа богатствата които една таквасъ търговія може да прѣдстави.

Въ тѣзи условия, ний трѣбуваше щемъ нещемъ да сме лишени отъ онова осъвършенствовано земледѣліе, търговія и индустрія, които съставлятъ богатството на цивилизиранитъ народи.

Нѣка кажимъ по добръ, ний бѣхмы длъжны за непроизводителіето на тѣзи три клона на народното богатство у насъ на отсъствието на нуждитъ леснини за прѣнасяніе на стоки и произведенија отъ едно мѣсто на друго.

И наистина, какво можеше да спечели отъ хранитъ си единъ земледѣлецъ въ софійскій санджакъ ако нѣмаше патища за да испровожда тѣзи храни на дунавскитъ скелы или на цариградскитъ?

Каква облага можеше да види единъ художникъ отъ своитъ фабрики ако нѣмаше способы за да распраща своитъ изработени стоки по сичкитъ мѣста на отечеството?

Каква печалба можеше да искара единъ търговецъ ако нѣмаше леснини за пращаніе и прѣманіе на стоки?

Отъ горното най ясно са вижда че ний неможахме да распространимъ земледѣліе-

то, индустрията и търговията си прѣди да са кръстоса царщината съ коларны патища и желѣзници.

Съ коларны патища отечеството ни са снабди горѣ-доло, благодареніе на просвѣтенитъ грѣжи на правителството, и тѣзи хубави шосета помагатъ силно за развитіето на земледѣліето, индустрията и търговията между народонаселеніята въ държавата.

Нъ тѣзи патища не бѣхж достатъчни за лесното и бързопрѣнасяніе на мѣстнитъ и чужди произведенија. Ний имаммы нужда, твърдѣ голѣма нужда отъ желѣзни патища за да можемъ да са ползуваме отъ заревнитъ богатства на земята.

Правителството разбра съвършено тѣзи голѣма нужда. И за това то прѣпріе направата на една значителна мрѣжа отъ желѣзни патища.

Тѣзи мрѣжи отъ желѣзни патища е отредена да прѣобрази въ малко врѣме сичкитъ неразработени полета на царщината на хубави градини и плодородни нивы.

Ще рѣче, съ други думы че желѣзницитъ ще отворятъ едно ново поприще на дѣятелностъ и трудолюбіе за народонаселеніята въ държавата.

Завчера ний направихмы една разходка по желѣзницата отъ Хайдаръ паша до Карталя. Какво хубаво зрѣлище ни са прѣдстави въ това кѣсо пътуваніе. Ний видѣхмы че сичкитъ мѣста прѣзъ които минува желѣзницата сѣ обхрнати на градини, на лозя, на нивы.

Колко пати ний не похвалихмы правителството дѣто уведѣ желѣзницитъ въ царщината, като глѣдахмы съ хиляды человекъ да обработватъ тѣзи градини, лозя, нивы. Колкото пати тѣзи человекъ не ще благославятъ Султана дѣто имъ е далъ тѣй средства да изваждатъ своята прѣхрана отъ една земя, която безъ желѣзницитъ, цѣлѣ да стои небузната.

Желѣзницитъ сѣ назначени прочее, както казахмы по горѣ, да дадатъ сичкитъ леснини за обогатяваніето на нашитъ трудолюбивы народонаселеніа.

Тѣй ще дадатъ здравината въ пътуваніята и тѣзи здравина е отъ голѣма важностъ за нашитъ хора.

Тѣй ще дадатъ още средства на земледѣлецъ да испровожда дѣто иска плода на своитъ трудове и тѣзи средства ще го насърчатъ да работи повече отъ другитъ години.

Тѣй ще дадатъ още на художника способности да распраща навредъ своитъ произведенија и тѣзи способности ще насърчатъ хората да са хвърлятъ въ индустриалны работи.

Тѣй ще дадатъ, най сетитъ, на търговецъ възможности да разширочи кръга на своитъ земанія и даванія и тѣзи възможности ще накара много хора да направятъ сѣщото.

Тѣй, желѣзницитъ сѣ отредени, както виждамы, да въздигнатъ земледѣліето, индустрията, търговията и другитъ съврѣменны занаяти въ царщината.

Отъ тука слѣдува прочее че ний трѣбува отъ днѣсь да са заловимъ мѣжмы на работа, ако искамы да останатъ въ рѣцѣтъ ни тѣзи три клона на богатство въ балканскій полуостровъ.

Какъ трѣбува да постѣпимъ за да сполучимъ въ тѣзи работи които ще развѣятъ желѣзницитъ? Това е, което ще покажемъ въ слѣдующій си брой.

БЪЛГАРСКАТА ИНДУСТРИЯ.

(Изведъ отъ Званичній листъ на френската република.)

Тука са говори вече за пътуваніето въ България и главно въ балканскитъ планины, на единъ маджарскы художникъ комуто географіята длѣжи едно интересно описаніе на Сербія, и който е археологъ и въ сѣщото врѣме художникъ Г-нъ Каницъ. Ний намираме днесъ въ Осла нѣ едно твърдѣ любопытнѣ изложение на този патицкъ върху индустрията на българетъ, прѣдмѣтъ съвсѣмъ новъ. Българетъ, които ще иматъ, споредъ както са видѣ, на виенското изложение, многобройны мостры отъ индустриалнитъ си таланти, сѣ са глѣдали като единъ народъ останалъ назадъ и малко дѣятеленъ. Нъ не е тѣй; далечъ отъ тамъ; Българетъ, твърдѣ добръ надарени, трѣба да са смѣтатъ между забѣлжителнитъ индустриалны производители на турското царство.

Главното мѣсто на търговската индустрия на българетъ, казва ни Г-нъ Каницъ, е синджира на балканитъ които са простиратъ върху петъ градуса длѣжина отъ истокъ къмъ западъ, отъ Тимокъ (въ Сербія) до черното море. Това мѣсто е твърдѣ точно забѣлжено на нашитъ карты; то е означено като бесплодно и пусто. Напротивъ, земята, която е твърдѣ издигната и неравна, е населена до твърдѣ голѣмы высочины, въ источната частъ, която е по малко издигната, отъ турцы и християны които са занимаватъ съ скотовѣдството и съ земледѣліето; а въ срѣдоточната и западна страна, изключително отъ българе християны.

Человѣкъ може върху едно пространство отъ четири градуса длѣжина, да обыколи веригата на балканитъ, отъ сръбската граница, като са отправа къмъ истокъ, безъ да срѣдне нити едно мусульманско село; тамъ върху тѣзи тихы издигнати мѣста, по вѣчето великолѣпны, презъ които текатъ много вады, намѣрихъ са съ голѣмо удивленіе предъ една домашна индустрия твърдѣ много развита и която са е прѣдавала отъ вѣкове насамъ отъ родъ въ родъ.

Българетъ до сега сѣ са глѣдали, най много отъ гърцитѣ, като единъ народъ лѣнивъ, безъ дарбы, некадаренъ за друго освѣтъ да произвежда бахчеваны, земледѣлци и добросъвѣстны скотовѣдцы. Сѣвъ ше разбере прочее мосто удивленіе когато срѣщнахъ въ балканитѣ много малки градове и села, които иматъ своя собствена индустрія, сѣва даже съ специалността си. Едни правятъ куланчета и ножове, други металически и сребърны украшения: тука ссѣждове отъ опечена прѣстъ, тамъ дърводѣлства, по далечъ платна, постелки, килими, платове, гайтаны и сичко това съ най простъ начинъ.

Изобретателный духъ на българскитѣ жени са показва вече въ украшенията, които са забѣлѣжватъ на мъжкитѣ и женскы ризы, на кършитѣ съ които женитѣ забраждатъ главитѣ си, на роклитѣ имъ, пояснитѣ имъ, чорапнитѣ имъ и прочее. Питатъ са какъ българскитѣ жени можатъ да докарватъ толкозъ добръ тѣзи украшения като между тѣхъ не сѣществуватъ нити примѣрны щампы, нити печать, и като сѣщый чертежъ рѣдко са произвежда два пѣти нарѣдъ. Сѣва жена, сѣво момиче, което рѣби, прилѣжва да пѣстри колкото е възможно венетата върху плата който само е такало.

Тѣ правятъ още вещи опрѣдѣлены да красѣтъ роклята, пояса, главата както и ламбы, свѣтилицы нѣ като нуждитѣ примѣры сѣ сѣжпы, человекъ намира въ тѣзи вещи малко пѣстрога.

Въ работеніето на ножоветѣ, чудихъ са, казва Г-нъ Каницъ, на пѣстрытъ образы на саповетѣ и даже на лицата. Тѣй въ единъ дюкянъ на Габрово много мисляхъ какъвъ ножъ да си избѣрѣ. Почти за сѣко съсловіе, за сѣкы еснафъ, за землѣдѣлцитѣ, касапѣтѣ, табацитѣ, кундураджіитѣ и прочее правятъ са ножове отъ различенъ образъ; въпрочемъ у тѣзи първобытны народы раздѣленіето на труда е отъ дълго врѣме употребено.

Въ Враца, която слѣлъ Видинъ е най прочутото мѣсто за начина съ който са работатъ тамъ срѣброто, алѣзохъ въ твърдѣ скромны дюкянъ на първыи коюмджіи. Неможахъ да вѣрвамъ очитѣ си, толкова бѣхъ просты ордѣята съ помощта на които този художникъ, проицанъ отъ чувството на образа, правяше деликатно арабескитѣ, цвѣтата, звѣздитѣ и прочее. Сичкитѣ тѣзи украшения трѣбаше да влѣзатъ въ направата на тѣзи кошници за овощы, на тѣзи зарѣове, на тѣзи чибуцы, които сѣставляватъ украшеніето на турскитѣ харемы.

Класическый образъ и украшеніето на гръцарскитѣ вещи сѣ сѣщо тѣй удивителны, нѣ тѣ са изясняватъ по лесно. Тука, както въ Влахія, и както въ една часть на Маджарско и на Трансилванія, римскитѣ ссѣждове, които сѣ са съхранили въ голѣмо число, сѣ бесспорно служили като примѣры и сѣ основали едно искусствено училище.

При сичко това преданіята на древный вкусъ, които сѣ са увѣковечили въ България сѣ заплашени отъ едно нашествіе на други индустриалны идеи, които идѣтъ отъ мѣрето или отъ Дунава. Тѣй италинското възрожденіе са познава поне въ дърводѣлствата и архитектурата на страната; тамъ са остана подражаніето на старитѣ Рагускы масторы.

Человѣкъ не може да влѣзе въ нѣкоя отъ новитѣ религіозны страды на балканитѣ безъ да не забѣлѣжъ тосъ чѣстъ вѣтрѣ удивителното влїаніе на италинското искусство. Черчетата на иконитѣ, столоветѣ, троноветѣ са видѣтъ като да са работены отъ венеціанскы художницы; а при сичко това азъ много пѣти глѣдахъ българскитѣ дурамаджіи като ги работяхъ въ докѣна на поповата къща отъ бѣхъ кондасалъ. Тѣзи дърводѣлства отъ дѣбово или орѣхово дѣрво сѣ дѣло по нѣкогажъ на миринетѣ, най често на поповетѣ и на фамилинтѣ имъ. Иконитѣ, крѣстоветѣ, бройницитѣ излизатъ исклучително отъ мѣнастирѣтъ понеже българскитѣ калугеры употребяватъ сѣкога свободното си врѣме въ нѣкой рѣждѣленъ или дѣжѣкъ, таквизъ като зографисваніе на иконы, фотографія, обикновенъ печать, литографія и прочее.

Въ градоветѣ почти на сѣкадѣ женитѣ работятъ единъ тъменъ лѣкъ платъ отъ който мъжіетѣ си правятъ лѣтны дрѣхы. Турскый чиновникъ, който носи дрѣхы отъ сегашната епоха, христіанскый търговецъ и други са прѣмѣнятъ съ тѣзи шеяцы. Многобройны малки градове отъ Балкана обработватъ рѣдовно този индустриаленъ клонъ, изнасятъ произведеніята му нагънъ и правятъ една серіозна конкуренція на лѣжкитѣ платове на Австрія и Англія.

Тѣхнитѣ гайтаны отиватъ подобно до въ Трансилванія, въ Влахія, даже въ Смирна. Консѣнтѣ башлѣжцы, които сѣ толкова на чѣстъ и обещаны съ злато и на които великолѣпното очудва хората когато Султана излиза съ голѣмъ салтанатъ заедно съ яверитѣ си, идѣтъ още отъ Балкана. Въ Трояна видѣхъ единъ такъмъ за коніе, опрѣдѣленъ за Търновскый паша, който са оцѣняваше на 200 австрійскы жлѣтны и той не бѣше отъ най сѣжпѣтъ.

Нѣ дарбата на Българетѣ, тѣхный изобрѣтателенъ духъ, тѣхното искусство въ докарваніето на прѣжкитѣ и на боитѣ са забѣлѣжва най много въ работаніето на килимитѣ. Въ най бѣднитѣ колябы на страната, у турчина, у христіанина са намирайтъ, както сѣвъ знае, постелки които покриватъ земата или които служатъ за сѣданіе. Освѣтъ тона турчина има нужда отъ една постелка за намаза си. Това огромно издивеніе опрѣдѣлява индустриалный характеръ на нѣкои казы и най много на околноститѣ на Пиротъ (Шаркой) и Чирпанъ. Тамъ почти сѣка къща е една фабрика. Мѣжіе и жени влѣчатъ, прѣдѣтъ и вапцуватъ вълната.

Четыри или шесть жени и момичета сѣ занимаватъ въ сѣщото врѣме съ направата на голѣмитѣ килими (шестнадесетъ оны четвъртитѣ.) Момичетата отъ най нѣжна са си пѣзратъ работѣтъ като най старитѣ, каратъ ордѣята съ най голѣма бързина, даже силно и безъ примѣръ, извършватъ тѣзи праотически чертежы, тѣзи тѣчны фигуры които са крѣстосватъ, сизатъ, възлизатъ и които до толкова са забѣлѣжнихъ на послѣднето всемирно изложеніе (Парижъ) щото нѣкои фабрики въ Европа са мъжнихъ да ги подражаятъ.

Нѣ Българина не са отлїява само по рѣждѣлската си способностъ, по вкуса на труда, по чувството си на образа и на боита, забѣлѣжва Г. Каницъ. Той има още една забѣлѣжителна долгерска дарба, дарба, която употребява не само да гради къща, нѣ да прави чешмы, кладенцы,

шадарваны, водопроводны лахжмы, воденицы, чяркове, мостове, черковы и прочее. Най хубавый мостъ на България, върху Янтра, е дѣло на двама искусны долгере отъ Балкана. Голѣмы черковы, дѣжамин, хавры, въ голѣмитѣ градове, съ страшнитѣ имъ кубета, минаретата имъ, сѣ правены подобно отъ тѣзи българе безъ въспытаніе, които едвамъ знайтъ да дѣржатъ перото.

Ако въ остатѣка на турската дѣржава сѣществувашъ искусствены, художническы, индустриалны, чертежны училища, таквизъ какъвто единъ министъръ, който обыча искусствата, Едхемъ паша начена да основава въ Цариградъ, нѣма никакво сѣмѣніе, спорѣдъ пѣтника, че Българетѣ бѣхъ издѣлѣли голѣма полза отъ това искусствено въспытаніе и бѣхъ направили новы напрѣдѣцы въ индустрията.

КАКВО НѢЩО Е НАУКАТА.

Съ думата наука ный разбираме систематическо познаніе на едно какво да е нѣщо. Дѣто нѣма система и метода, тамъ не може да има наука. Да знаешъ едно нѣщо, не ше рѣче сѣкога да знаешъ и неговата наука. Науката има за прѣдмѣтъ явленіята на нѣщата, нѣ познаніето на тѣзи явления не сѣставлява собственната наука. За да можемъ отъ тѣзи явления да направимъ наука, ный трѣба да испытаме тѣхнитѣ причины, трѣбва да изслѣдаме тѣхнитѣ отношенія едно къмъ друго, и като ги разберемъ да можемъ да приведемъ тѣхното дѣйствіе въ законъ; сирѣчь да искараме едно общо заключеніе за начина по който тѣзи явления ставатъ. Додѣто това не стане, до тогава наука не сѣществуетъ. Ный познаваме много нѣща, много явления; нѣ ни едно отъ тѣзи познанія не е наука. Слѣдето, луната и планетитѣ сѣ сѣществували отъ незапамятны вѣкове; нѣ науката на тѣзи тѣла едвамъ въ днѣшното врѣме е достигнала своето сѣвършенство. Человѣкъ сѣглѣдва много работы и на врѣмены любовитѣството го кара да изучава подробно явленията що ставатъ около него. Сичко това е познаніе, нѣ познаніе което само обогатява ума, нѣ него освѣтлява. Дѣто ще рѣче, наблюдение безъ разсѣжденіе не може да храни ума тѣй, както го храни ако тѣ сѣ сѣдвинены на едно. За примѣръ ты забѣлѣзвашъ, че при извѣстны обстоятелства са свѣтка и гърми: това е единъ фактъ, едно явление което докача твоитѣ чувства, и като такава, ты не само го знаешъ, нѣ още отъ опытъ можешъ и да го узнаешъ прѣди да са появи. Тука е обаче границата на простото познаніе. За да си обяснишъ какъ става това явление, ты трѣба да търсишъ отговоръ въ науката; сирѣчь за да разберешъ дѣйствіето на грѣмотевицата и свѣткавицата, както и причината имъ, нужно е употребленіето на други умственны силы. Само наблюденіето не може да ни даде ясно и точно понятие за това, що гърми и са свѣтка. Человѣческый умъ не са задоволява само съ знаніето, че едно нѣщо ставѣа; той иска да узнае нѣговитѣ причины, да си обясни що е това дѣто гърми, и какъ то са случява.

За да разбере явленията въ самата имъ сѣщностъ, ума наблюдава постоянно, изслѣдва начина и условіята на тѣхното дѣйствіе, и като събере достатѣчно количество фактове, той разсѣжда прѣдполага, и

най послѣ дохожда до единъ общъ резултатъ, до едно общо заключеніе. Исперво това заключеніе е прѣдположеніе, нѣ слѣдъ дълги опыти и повторителни наблюдѣнія то са доказва, потвърдява, и така става вѣченъ и неизмѣняемъ законъ. Тѣй сж станали сичкытѣ откритія на законьтѣ въ природата. Тѣзи послѣдната е учрѣдила закони по които явленіята ставатъ, а пакъ чловѣкъ съ разума си ги открива и тѣй подчинява природата до нѣкадѣ подъ своята власть и на своето удоволстіе. Науката не създава законьтѣ; тя ги изслѣдва и открива.

Отъ казаното са види, че просто наблюдѣніе на явленіята не може да създаде наука. Тамъ са изисква упражненіето на разсѣлка, на разума и на въображеніето; сирѣчь на онѣзи силы, безъ които чловѣкъ не би можилъ да открие ни една пстина. Наблюдѣніето е основата, въображеніето плана, разсѣлка съединѣніето на различнытѣ части на знаніето, а разума е покрыва на знаніето. Ако липсува едно отъ тѣзи знаніето бива несвършено и порутено.

НОВЫЙ КАНДИДАТЪ ЗА ВЛАДЫКА ВЪ ЛОВЧЕНСКАТА ЕПАРХІЯ.

Вмѣстете слѣдъщото, което са испроводи до Ексарха.

Ваше Блаженство! Има вѣче нѣколко мѣсеца отъ какъ нашитѣ общинскы дѣла не вървятъ както прилича и общинарытѣ са раздѣлихъ на двѣ страни, отъ които едната, на която на рѣцѣтѣ, като мина общый печатъ, безъ да земѣ въ вниманіе отцѣпеніето на другарытѣ си, и до днесъ продължава своеоволно и противъ церковный уставъ да са расплага и вода епархіялынытѣ и общинскытѣ работы, които потвърдява съ общый печатъ когото турихъ на рѣка.

Тѣя господиновцы, отъ които е съставенъ тозъ новосвоеволенъ общинскы съвѣтъ, като видѣхъ че Орханско и Златишко сж замѣляхъ на призваніето имъ безъ да призоватъ на съборно съразмышленіе за избраніе митрополитъ поне тукашно то окружіе, събрахъ са на 25 януарія съ нѣков свои приверженици изъ града и съставятъ избирателенъ съборъ, въ който безъ никакво гласоподаваніе избиратъ приготвенный си кандидатъ хаджи Кесарія, съ когото да са споразумѣятъ какъ да я на гласътѣ бѣхъ ходили при него по напѣдъ трима отъ тѣхъ и го накарали да даде подписъ за отстъпкы отъ владичнината.

А прѣдъ ексархіята, за да покажатъ дѣлото като законно, съчиняватъ незнамъ какъвъ избирателенъ листъ и ви го испращатъ.

Кѣкъ и за какво сте счели туй дѣло и какво сте имъ отговорили, ний не знаемъ още нищо. Знаемъ само, че тѣя днѣ ходи по казата попъ Цоко утѣлюющенъ съ писмо подпечатано съ горѣ-казанный печатъ да събира владичниинъ, като лѣгалъ селянѣтѣ, че паритѣ, които събираатъ дѣдо Кесарій, шѣлъ да ги употрѣби да прави училища по селата, и ги прѣдумвалъ да подпечатватъ писмо, съ което искатъ дѣдо Хаджія.

До колко е законно туй подпечатваніе не са простирамы да расправямы защото вамъ доста добръ е познато каквы игры

може да играе между простытѣ селяны единъ попъ.

Туй писмо ще ви са поднесе отъ тукъ съ нарочно испратенъ чловѣкъ, който за да спечели вліяніето ви за тѣхната страна, ще да ви носи, както са научимы и нѣщо помощъ за ексархійскый ковчѣкъ.

Освѣтъ помощта, която може да ви внесе сичкы другы дѣла, защото сж свършено противны на избирателный уставъ, както и на духа на православіето, ний ги протестирамы, не защото не искамы митрополитъ или защото сме противъ личността на дѣдо Хаджія, нѣ, далечъ отъ насъ такова нѣщо; ний са устѣнявамы въ покупъ, защото сичко стана скръшоомъ. Избиранието, като стана тѣй незаконно и нерѣдно, ний никога нещѣмъ го приемѣмъ, дори надали щѣмъ склонимъ и да са вчслимъ въ стадото на незаконно избранный за насъ архиастиръ.

Въ пълна надѣжда, че, Ваше Блаженство, за да са истрѣбъ съвѣто на раздора, ще земе въ вниманіе молбѣтѣ ни и ще заповѣда да земѣтъ законный край черковнытѣ дѣла сме до край. — Ваши покорны чада.

НОВИНЫ ОТЪ РУССЕ.

(Извотъ отъ Курріе д'Оріанъ.)

Въ брой 760 на званичный вилаетскый вѣстникъ са обнародна слѣдъщото:

« Спанопуло, който са прѣдставяше като адвокатинъ, като са отнасише сѣбко съ единъ начинъ противенъ на състояніето си, рѣши са едногласно да са непрѣма вече въ свѣта (сѣдилището). »

Свѣта бърза да обнародва това рѣшеніе за знаніе на онѣзи които иматъ давнѣ.

Сичкытѣ Русучушкы симсары (комисіонеры които правятъ адвокатѣ, подѣ-консулы безъ заплати) на които Спанопуло бѣше поборника, сж наскърбены.

Прѣди нѣколко мѣсеца, нашето търговско сѣдилище бѣше достигнало въ едно толково растурено състояніе, щото правителството повѣрва че трѣба да испрати въ града ни Шахбазъ ефенди да го прѣустрои.

Спасителната миссія на този законовѣдецъ има за сѣдствие испажданіето на сичкытѣ сѣдници, на мѣстото на които са испратихъ отъ Цариградъ новы чиновницы. Доходитѣ на симсарытѣ са намалихъ тосъ чѣсъ, и тѣ си отмысвятъ като хулять новый прѣдсѣдатель Амасіанъ ефенди, който за зла тѣхна честь е единъ чловѣкъ просвѣтенъ и тѣченъ. Като новы вървежъ на сѣдилището нанесе еднѣтъ страшенъ ударъ на работытѣ нмъ тѣхната вражда непознава вече границы.

Една давия отъ миналата година са глѣда отъ адвокати́на Си́бера и са спечели; единъ украсенъ симсаранъ, когото сичкытѣ хора знаятъ въ Русучуъ, са осѣди да заплати 800 лиры турскы, сума събирана за комисіона въ купуваніето на единъ вапоръ.

Ето началото на бурята отъ страната на тѣзи господиновцы. Другы работы, които ний сме въ състояніе да наведемъ за назиданіе на « Фаръ дю Босфоръ » и на неговый дописникъ, имахъ сжщый край и враснорѣчіето на Спанопуло не може да избави никого отъ мощеритѣ си прѣдъ правосѣдіето на новото сѣдилище.

Като работытѣ на симсарытѣ отиватъ злѣтъ разливать умразата си въ дописки-

тѣ които испращатъ на нѣков вѣстникъ, които добръ бы сторили да бѣдѣтъ малко по свѣстны въ избраніето на дописникытѣ си.

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОПИСКЫТѢ НА «ТУРЦИЯ.»

ХАСКОВО 8 марта. Въ грѣцкый вѣстникъ Нологостъ е вѣстена една дописка отъ Козлуку, село 6 чѣса далечъ отъ града ни на западна страна, състояще отъ 160 къщи около, въ които между многото грѣцкы които заключява тѣ, срѣщамы и сѣзующего, което намирамы за добро да поправимъ.

Въ рѣчената дописка са казва че въ Козлуку имало 60 къщи грѣцкы, и двамна священники едина българинъ а другыя грѣкъ. Туй обаче не е истина; то е малко прѣкалено, когато знаемъ че въ Козлуку имѣа грѣцы освѣтъ твърдѣ малко и незначително число, до 2 — 3 къщи, и то не грѣцы; тѣ сж родомъ българе, нѣ грѣкоманы, погрѣчени за хатѣръ на хаджи Ставри за когото по послѣ ще ви говоримъ. И тѣй да иде да са казва че въ Козлуку имало не знамъ колко грѣцы, то е една отъ хвалбытѣ които грѣцытѣ сами на себе си кроятъ, една отъ пѣснытѣ които си пѣятъ въ блзугуваніето което миятъ и което не ги оставя свободны да вѣдятъ що сж, какво правятъ и обстоятелства при които живѣятъ.

Толкози за казанното мѣсто за да ви кажемъ нѣщо и за нашъ градъ. Въ града ни такожде има, както знаете, нѣколко грѣцы; нѣ срѣщамы: тѣ не сж грѣцы; тѣ сж българе, нѣ по свое частно съображеніе или интересъ, оставятъ, забаврятъ своето българско происхождение и са грѣчатъ. Начело на тѣхъ стои нашъ почитаемый съто-чественникъ хаджи Ставри. Да са опишатъ негово поведение и постѣпки, неговитѣ своеволия и интригы които прави въ града ни и на сѣкадѣ дѣто неговата рѣка може да стигне, това бы была твърдѣ дълга работа. Ний са оставляемъ; защото не искамы да му плетемъ вѣнцы похвалѣнія и да задѣвамы едно лице каквото е нѣгова милость.

Ще кажемъ само туй. Единъ чловѣкъ отъ махалата Чобанъ Махале въ града ни ималъ три дѣщери оженены. Зетювитѣ му са свѣдѣтъ нѣщо по между си по причина церковна, религіозна. И тѣй ставатъ и отиватъ да са расправятъ на началството на мѣстото. Намѣстника на владиката въ града ни отецъ попъ Савва казва тамъ прѣдъ сѣда че като расправата е каквато казахмы, тѣ трѣба да са отнесѣтъ на общината за да са прѣглѣда и рѣши. Каймакамъ и каліята ни като виждатъ че туй прѣдложеніе е на мѣстото и въ правотата си, оставятъ на разсѣзующитѣ да вѣдѣтъ при общината. За жалъ обаче, единъ отъ приверженицитѣ на вѣстныя вече грѣкоманскый прѣводителъ въ града ни, надува отъ послѣ тѣзи хорица да не ходятъ на общината и дава на правителството прошеніе съ което иска тѣя распра да са прѣглѣда отъ хюкюмета. Владышкый ни намѣстникъ постоянноства и вторый пѣтъ, распра да са отпесе на принадлежащото мѣсто. На туй чешмеджи Димо съ нѣков свои, пакъ приверженици на хаджи Ставре, отговорили; нѣ убѣдителнытѣ и неотгетасмы душы на нашето руханіе, при правосѣдіето на мѣснытѣ ни царскы намѣстники — мютесарифина и каліята, на штрили прѣдникъ и разсѣзующитѣ са распуохаха и си отидохъ, а Димо остана посраменъ като думата му не са зе въ вниманіе, което и наистина не заслужавше. Ний въ тоя случай ще похвалимъ дѣятелността, усрѣдіето и рѣвностѣтъ които руханіето ни показва за да са вършатъ работытѣ на града както прилича, съобразно съ законьтѣ на държавата. Туй му похвалимъ усрѣдіе и готовность да защищава селянѣтѣ отъ околността ни прѣдъ мѣстното началство са потвърдява отъ самытѣ имъ душы и отъ тоя дѣто тѣ бързатъ дѣ пълнитъ вѣщата му за да му исприкажатъ жалбытѣ си. Ний не по малко ще кажемъ и туй че сме честиты съ чиновницы правосѣдны такыва какыто сж сегашнытѣ мютесарифинъ и калія и имѣа освѣтъ да пожелаемъ да бѣдѣтъ тѣ постоянны на постовѣтѣ си за добро на мѣстото и населеніето ни.

КАЗАНЛѢКЪ 5 Марта. Театралный духъ отъ година на година са всѣва пѣти по сичкытѣ части на отечеството ни. На сѣкадѣ току-рѣчи былъ

гаретъ са нацелени да осъществят вкуса на представлението.

Знаемо е че този дух, пренесен от Европа, са разпростри между нас по подражание, защото ний сме далеч още да оценяваме ползата на представлението. Нъ както да е глѣдамо са е щото даванитъ представлението да бъдатъ от такъвъ родъ щото да принасятъ нравственна полза на народа.

По прихъта на другитъ става двѣ три години какъ читалището ни дава нарѣд по едно представление като е внимавало щото това представление да бѣде отъ казанний родъ. Тѣзи години то избра за да представи прѣвъ карнавала драмата «Райна Книгиня». Нашитъ граждани останахъ твърдъ задоволени отъ тѣзи драма. Нъ зазлѣ честъ та не са свѣрше разнѣйше.

На тѣзи драма са бѣше приложила една пѣса повече съобразителна отъ колкото назидателна. Тя бѣше «Анатомата на Г. Т. Х. Станчевъ». Азъ нѣма да са произнасямъ като критикъ върху тѣзи пѣса, нъ ще исповѣдамъ че тя направи голѣма съблазнъ между нашитъ граждани.

Наистина срамотно нѣщо е да глѣдашъ лицето, което представява ролята на діакона, да прѣгрѣща и мѣла кокона Маньо въ едно бѣсташе осветление прѣдъ едно множество отъ 400 души мѣжѣ, жени и дѣца! Мислите ли че простолудіето е прѣло нѣкакъвъ назидателенъ урокъ отъ това явление което излагахъ прѣдъ очитъ му нашитъ кукли — актеры? Безуміе ще бѣде да го върваме.

Сѣмъ който е присѣствувалъ на нѣкое представление са заврѣхъ въображеніето расклатено отъ фазитъ които сѣ са разигравали прѣдъ очитъ му. То е само явното дѣйствиѣ на тѣзи фазы което впечатлява неговата паметъ и неговото сърце. По врѣмето на представлението, дѣто и да бы было по публичнитъ мѣста или въ къщата, людіето не са занимаватъ съ друго освѣнъ да прѣговарятъ и дору да подражаватъ движеніята на актеритъ. Тѣзи подражания са забѣлжватъ най много у дѣцата, които въ игритъ си подражаватъ сичко което сѣ видѣли отъ бабовитъ си и какинитъ си — тѣхнитъ оглѣдала.

Дѣ е прочее нравствената страна на кокетиритъ и галантеритъ на тѣзи театрална двойца діакона и Маньо най много тамъ когато діакона казва на Маньо да му не подига марза?!

ШИИКА 20 Марта. Чудны сѣ работитъ на свѣта и още повече тѣзи на нашето читалище.

Отъ когато са е съставило това читалище, то не е могло да си отджине отъ яката дѣсница на петъ шестина млади чорбаджии, нѣгови членове. Тѣзи членови съ своя чорбаджійскы духъ и дѣла му осгорихъ люта рана която го проводи миналата недѣля на онзи свѣтъ. Тѣй нѣмѣтъ ешовѣ въ чорбаджійска си както можите да сѣдите отъ отношенията нѣмъ, които ще ви опиша. Тѣй рѣдко прикравахъ прага на читалището; нъ сѣкога когато нѣкой отъ тѣхъ доиде за да присѣствува на засѣданіето, то сѣмъ други членъ трѣбуваше да стане на крака и да сѣди правъ до тогасъ до когато деспота благоволише да сѣдне; а пазѣ боже, ако са расхождаше насамъ натамъ изъ стаята, тѣжко бѣше за другитъ да стоятъ на крака.

Настоятелството прѣдъ тѣхното око неможеше да има никаква сила; то бѣше само една проста свѣнка които неможеше да осѣни никого. А когато нѣкой пѣтъ ставаше нужда за гласоподаніе върху нѣкой важенъ въпросъ, нѣшегласіето на другитъ нѣмаше никакво значеніе: то са отразяваше само въ бездушнитъ страни на читалищната стая.

Тѣй бѣхъ явни гонители на сѣка нравственна постѣпка на другитъ нѣмъ събрѣтия. И когато нѣкой кажеше да са земе вѣстникъ или другъ нѣкой книжка правоучителна, тѣй са противяхъ на това съ сичкитъ си сили като казахъ че не трѣба да са прахосва капитала на читалището подиръ такъвъ излишни нѣща (!).

Отъ горнитъ, вѣй разбрахте какъмы стоки сѣ нашитъ млади чорбаджии. Тѣй нѣмѣтъ за нара патриотизмъ или родолюбіе. Тѣхний чорбаджійскъ като неможеше да са тѣрши отъ никого, членовѣтъ на читалището ги по-кажѣхъ завчера да си прѣдадѣтъ четири годишнитъ свѣтки. Нъ чудното е че тѣй откажахъ да дадѣтъ исканитъ свѣтки. При сичко това, постоянството на членовѣтъ като стана по голѣмо, нашитъ самозванци прибѣгнахъ на айнаджалѣкъ — да развалятъ читалището. Тѣй трѣбахъ явно да убѣждаватъ тогосъ и оногосъ че

читалището ни было сѣрѣотѣче на сѣкѣкы лошевини отъ които членовѣтъ трѣбува да бѣга. Тѣхната проповѣдъ нахъри почитатели между читалищнитъ членове отъ които мнозина са отгѣлихъ.

Още една дуа за да събиря. Елиътъ отъ тѣзи млади чорбаджии са отличъ по своя тогѣмъ фанатизмъ къмъ това богоугодно заведение. Когато са поиска свѣтка отъ компанията му, той като видѣ че лѣскавитъ звѣздицы излизѣтъ отъ рѣцѣ, поиска и зе завѣщаното отъ покойний му братъ количество, което послѣдний бѣше оставилъ на читалището съ най голѣма любовъ. Съ такъвъ и други подобни постѣпки тѣи ставахъ нахѣреніето си като тѣлихъ черна завѣса на читалищнитъ врата, тождосъ драги на тукашното българско народонаселеніе.

СЪКАКВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Прочитами въ Куріе д'Ориентъ: Пишѣтъ отъ Костуръ: единъ попъ или діаконъ са уби въ Зарко въ Тесалия и обвиняватъ за това грѣцкѣ владыка. Въ Охридъ единъ другъ попъ безъ малко щѣлъ да са убиѣ когато отивалъ сутринъта на черковата св. Климента, и за това пакъ обвиняватъ владыката. Вѣдзу до нашитъ градъ, въ селото Терсія, четири убийцы, които кѣзватъ подкупени отъ владыката, завели единъ попъ на брѣга на една пропастъ и щѣли да го отренѣтъ когато са уловили отъ запитѣта. Тѣзи три злобѣяния които са отдаватъ на небууденіята на Зарконскій, Костурскій и Охридскій владыци нахѣлихъ сичкѣтъ сѣрца съ ужасъ противъ владыцѣтъ на грѣцката патриаршія.

— Представителитъ на православнитъ арапы отъ Палестина прѣвѣхъ миналата сѣбота следующитъ телеграмъ: «Гоненіята сѣлѣдѣтъ; туземны попове са запрѣхъ; за да ги отпустнатъ, налага нѣмъ са условіето да припознатъ патриарха Прокопія. Моете правителството да ни доде на помощъ...»

Реченитъ представители съобщили незабавно това нѣщо на министра на външнитъ работы, който, споредъ както утѣриватъ, общѣтъ да испрати незабавно повѣдѣтъ за освобожденіето на тѣзи попове и за да забрани на управители да упражнява отъ сега нѣтътъкъ властѣта си въ распрѣта, които сѣществува въ православната іерусалимска черква.

— Отъ нѣколко врѣме насамъ правителството бѣше позволило на главнитъ управители въ областитъ да избиратъ и да опредѣлятъ направо юдаиритъ и каймакѣмѣтъ въ кѣзѣтъ. Понеже това нѣщо даде чѣсто на прѣвмѣніето на многочислени неспособни хора въ общитъ службѣ, сѣдразамна испратилъ едно окръжно писмо до валиитъ, което нѣмъ запрѣтва да опредѣлятъ отъ сега на тѣтъкъ каймакѣмъ и юдаири. Споредъ думѣтъ на това визирско писмо, тѣ сѣ дѣлжны да опредѣлятъ на тѣзи постове и други отъ младежѣтъ които сѣмъ излѣзли отъ административното училище, които сѣмъ 600 души и са испратихъ въ областитъ снабдени съ свидѣтелства които доказватъ способноститъ нѣмъ. Ако сичкитъ тѣзи членови са настанѣтъ, главнитъ управители ще извѣстиватъ на правителството прѣдъ да опредѣлятъ нѣкого на което да бы было празно мѣсто.

— Пишѣтъ ни отъ Орлово: Нѣй сѣмъ станали твърдъ за оплакваніе прѣвъ този араджѣкъ. Чорбаджійска са е тѣй развѣлнувалъ дѣвѣтъ въ града ни щото сичкитъ ни общинскы работы сѣмъ са запѣли и развалили. Младото ни читалище бере душа; мажкото ни училище не е нити живо нити умрѣло; колкото за дѣвческото ни училище то е унѣ още живичко, нъ и то не ще има по добра сѣдба отъ другитъ. Общината ни глѣдамо да шава, да са събиря, да размишлява прѣвъ сѣмъ двадѣна, нъ безъ дѣрши нищо до сега. Ако доидѣмъ до по мзайтъ учитель, нѣй трѣбува да го оплачѣмъ: той са е вѣдѣлъ на единъ кафеджѣмѣкъ и нищо повече. (Нѣй подкажѣмъ гражданѣтъ си да си отворѣтъ очитъ и да турѣтъ въ рѣдъ общитъ ни работы, защото срамота и грѣхота е да стоятъ тѣй мъртви въ дѣвино врѣме.

— Завчера Кемалъ бей, Митхалъ есенди, Нури бей, Хакки бей, редакторы и сѣтрудини на турскитъ вѣстници Ибрегъ и Серачъ са заточихъ, двамата прѣвы въ Кириъ и тримата посылѣны въ Жѣнъ-дѣврѣ. Заточеніето на тѣзи лица са извикало отъ нѣкои демагогическы заявленія, които станали въ театротъ на Гедѣкъ пашѣ, въ послѣдното представеніе което са дадо отъ Кемалъ бей.

— Турскій вѣстникъ Серачъ са спрѣ за сѣкога отъ правителството.

— Костакъ Фотѣди бей, членъ отъ высокый дворъ на правосѣдіето, представилъ на министерството на финанцитъ единъ проектъ за въвожденіето на една нова система за събираніе на пошюрѣтъ, които са основавала върху чистѣтъ доходъ. Министра на финанцитъ подложилъ незабавно този проектъ на разгѣлжаніето на една особѣта комисіа.

— Прочитами въ Левантъ Таймсъ: Извѣстиватъ отъ Бургасъ че единъ новъ видъ доландѣрѣи са появили въ тѣзи мѣста. Прѣди единъ мѣсець трима мѣжѣ и една жена пристыгнали въ Карнобадъ. Тѣй обявили че сѣмъ индженеры, въ служба на компанията която прави румелійскитъ желѣзны пѣтици. Като преминали презъ Айгосъ тѣй подписали единъ контрактъ съ единъ турчанъ за да нѣмъ предаде керестетата. Този послѣдний заплаћилъ една сума отъ 400 лиры турскы като залогъ за испълненіето на контрактѣ. Когато пристыгнали въ Карнобадъ, тѣ доландѣрѣисали единъ богѣтъ турчанъ 300 лиры турскы и други хора 80 лиры турскы. Слѣдъ като нахѣлили тѣй добоветъ си съ пары, тѣзи лѣжливы индженеры сѣмъ изгубили единъ по единъ отъ града. На този чѣсъ никой не знае кококо сѣ станали.

— Едно писмо отъ Солунъ ни извѣстива че дѣдо Дамаскинъ Велешкѣй пристыгналъ въ този градъ. До 400 души българѣ отишли да посрѣщѣнатъ Н. Прѣосвѣщенство тѣй както и една депутация отъ Велѣсъ: Дѣдо Дамаскинъ, слѣдъ като посѣти вѣлата, са готвѣлъ да замѣни за Струмица и сетѣ за сѣлѣдѣнето на епархіята си. Писмото свѣршила като прибѣла че много хора са расплакали, като видѣли за прѣвъ пѣтъ българинъ владыка.

— Пишѣтъ ни отъ Сврсѣсъ: Панаира става тѣзи дни: нъ зѣмѣне-даваніе нѣмаше никѣкъ и търговцитъ са върнахъ умислени.

Книгопродавцитъ обаче продадохъ доволно, нѣщо, което много учиди грѣцѣтъ.

По други страни не дѣрватъ да са были токоза евтѣны владыкѣтъ афореза отколкото тука въ Сврсѣсъ: Нъ народа не дава ухъ на нищо, само съ четири очи оцѣква народнитъ пѣстѣри.

— Българското Читалище въ Цариградъ ще има, идѣщата недѣля, 1 априлія подиръ отпустъ на черкова, годишно събрѣніе, въ което, спорѣдъ устава, настоятелството ще даде изложѣние на дѣлата си за презъ истекшата година и ще са избере ново настоятелство. Призоваватъ са прочее членовѣтъ основатели да присѣствуватъ непременно на това събрѣніе.

Г-нъ Иванчо Енявъ са умолява да са прѣстави на редакцията, днѣсъ-утрѣтъ зашто има нѣщо важно да му са съобщѣ.

ЛОВИЧЪ 29 Февруарій. Третий и четвѣртый дѣнь отъ той мѣсець бѣха за града ни дни скръбины и черны. Прѣвъ тѣхъ немологоставѣа коса на смъртѣтъ покосъ и граба отъ помежду ни дѣвъ отъ нѣй благоназѣжнитъ души; именно: Юрдана А. Попова, дѣвица шестнадѣсетъ годишнѣ; която тукашното дружество «Постолство» издѣржѣше въ Габоровскій дѣвическѣй пансіонѣтъ за да стане подиръ учитѣлка въ Харманската махалѣ, дѣто е сѣлѣдѣнето на дружеството и Гергѣ Найдѣнова 24 годишѣтъ момѣкъ съ най отличны и родолоубивы чувства.

До дѣто ошѣ не бѣ станало погрѣбеніето на първата жертва на смъртѣтъ, като мѣнѣиа грѣмѣва изъ градѣтъ послѣдната минута отъ живота на посылѣдний. Тѣй смъртно грабѣніе на съгражданина ни причини двойна скръбъ въ сѣрцѣта на всѣнѣца ни; зашто въ негово лице са лишѣхъмъ отъ единъ най добѣръ съгражданинъ; отъ една подпорка са лишѣхъ общественитъ ни завѣдѣнія, кѣмъ които покойный са показваше сѣкога щѣдѣръ и готовъ за сѣко подкрѣпленіе, както и при съставленіето на читалището ни той много подѣлѣствува, като пожьрѣгува, еднакво съ първѣтъ му основатели. Съ по малко души, въ сичкѣтъ си живѣтъ, освѣнъ что глѣдаше съ най благосклонно око кѣмъ учебнитъ ни завѣдѣнія, и на смъртний си чѣстъ дори, не ги забрави, нъ и тогѣмъ за послѣдѣтъ пѣтъ ги дари съ пѣтъ-дѣсетъ турскы лиры.

За тѣй нѣй отъ своя страна, за да изразимъ прѣвъ свѣта крайната са признателностъ за голѣмѣтъ му услуги, които той въ кратковрѣмѣнний си живѣтъ показа на градѣтъ ни, молимъ ви да дадете мѣсто на настоящето ни въ стѣлловѣтъ на вашій листъ. — Читалищното Настоятелство.

НОВИНИ ОТЪ РУСЕ.

Миналата седмица достотоло-червенский митрополит Г-нъ Григорий са завърши въ града ни сът Разградъ, дѣто бѣше отишълъ прѣди 15 дни.

Говори са че владиката ни бѣше повиканъ съ телеграфъ отъ главногѣ велѣтелско управленіе по причина, че гърците шѣли да си отворятъ пакъ параклиса.

Дѣдо Григорий отговори на най-благоприятно на Хамид паша въ тоя случай. Той казалъ на главния управителъ, че най-българскѣ непринознаваме схизмата, че служеніето на православенъ священникъ въ православна епархія безъ дозволеніето на мѣстното духовно начальство, е противно на законътъ на черковата и на апостолскитъ и сборни правила, че най-послѣ правителството е въ положеніе да рѣши този прѣдмѣтъ какъ бы намѣрило за благословно. Въ сжщото това врѣме махаденскѣ съвѣди на Кюрѣ Тоневата воденица, испратили едни депутати при Хамид паша и му казали че никакъ неирѣшатъ да са отвори параклиса. Вали паша зель въ вниманіе молбага на махаденскѣ и мѣтъ казалъ, че ще на прави потребното (*).

Нѣй ржкопѣшици на тѣзи благоразумна мѣрка на Хамид паша и отъ все сърце изразяваме признателността си въ тоя случай, като го вѣждаме, че не иска да са пасивна свѣдѣлѣта и да са докачатъ духовникъ правдини на българскѣ.

Отъ наша страна нѣма що да кажемъ за онытъ, които иска гърцѣта патриршіа да направя за постиженіето на чѣлѣ си; сирѣчь за да убѣди правителството че въ окръга на българската епархія имамо православи (!) които иска да имъ са испратятъ гърци владыци.

Нѣй знаемъ отъ вѣрнѣ источникъ само това, че Высшката Порта нѣтъ съ телеграфа главногѣ велѣтелско управленіе нѣмѣ въ областѣ хѣра—населеніе—кѣнто да иска въладыци отъ Фереръ. Хамид паша раснѣтъ на свѣдѣ въ велѣта и отговори на великия везиръ, че въ нѣкое мѣсто не сжществувѣ у българскѣ такъво желаніе; защото тѣи си имѣтъ владыци отъ епархіята съ бераты. Слѣдователно патриршіа е лѣгала царскѣто правителство, кѣнто прѣзедано са колебѣше да даде бераты на нѣко-опредѣленѣтъ за въ Туна владыци гърци владыци прѣтъ да са у вѣри положително за самата истина на работата.

Нѣй сме пѣпѣно увѣрени, че царскѣто правителство като е зело сега точни свѣдѣнія и е разумѣло лѣжливѣтъ доношенія на Фереръ, никакъ нѣма да допусне да са нарушаватъ правата на толкова милиона вѣрни подданици и да остави да са вижнѣтъ между тѣхъ ферерскѣ кадугеры, които още не могатъ да забравятъ мѣкодашѣто българско стадо.

Онова, кѣнто най-много ни насърѣвае е, че главникъ виновники въ последникѣтъ приключенія, са разхождатъ съ пѣйтоны изъ града и сѣмѣ вечеръ са наслаждаватъ на хѣтелъ Хѣдѣиѣнъ вѣтъ отъ града, при станціата на жѣлѣзны пѣтъ, а нашѣтъ първенци, членове на епархіялны свѣтъ чѣли да са повиканѣ въ Цариградъ. Зѣщо? Нѣй не знаемъ. Това извѣстіе, кѣнто са обнародѣ въ нѣкои отъ цариградскѣ вѣстники и кѣнто са е раздало тука, доста очюдѣа малѣко и голѣмо, и сѣмѣ нѣмѣ: какво направихме нѣй обявѣнѣтъ на са зема такѣвъ една мѣрка за първенциѣтъ ни? Или сѣмѣ тѣи причина на приключеніето, въ кѣнто гърцитъ гърняхъ съ пѣщѣвы, вѣдѣхъ нѣжѣво?

Нѣй никога неможемъ да повѣрѣваме, че императорскѣто правителство ще земе въ вниманіе интригѣтъ на дописаници на Пѣологѣсъ и на Фаръ дѣо Босѣфѣръ отъ Руссе, които всѣкога говорятъ за панславизмъ, за бунтовни комитѣ въ България и за невѣрностиѣтъ на българскѣ народъ къмъ трѣна на Султана. Мидхѣтъ паша е бѣлъ толкова години управителъ на България чѣкъ отъ крайрѣжіата на черѣно море до сѣрѣснѣтъ граници. Той и словѣтъ и дѣломъ е

(*) Нѣй нѣмѣмы право да насилѣмы гърцитъ да ходѣтъ въ нашѣтъ черѣвои. Ако правителството позволи на нѣколко бююморци въ Руссе да си отворятъ параклиса, нѣй свѣдѣнѣмы нашѣтъ братія въ този градъ да бѣждѣ въротѣрѣши и да не правятъ нищо подобно на сторѣното прѣди три мѣсеца. Това бы ги показѣло сурѣвы и безразсѣдны. Свѣбодата на свѣдѣлѣта и на богослуженіята като служи за неизмѣнна линія на поведѣніе на правителството въ религіѣнѣтъ работѣ, правителството неможе да са отбѣи отъ тѣзи линія за хѣтъра на едно неразбранѣ желаніе. Гърцитъ сѣмѣ сабѣдѣнѣтъ да отгварѣтъ не една въ сто черѣвои ако могатъ. Нѣй неможемъ по никакѣва причина да ги въспрѣмѣ въ това. — (Р.)

узнать миролюбивый духъ на народа; увѣрилъ са е че българскѣ са неволѣтъ по невѣрни вѣрушенія, кѣнто са нѣде на гърцитъ да интригуѣтъ.

За доказателство на тѣи наши искрѣны дѣумы нѣй ще го помогѣтъ въ имѣто на правдата да си научи слѣдѣющѣто:

На 1867-8 когато разбойническѣ чѣти подъ войждѣството на Филипъ-Тѣи и хѣджи Димитра прѣвѣнаха отѣсамъ дунавѣ, съ чѣлъ умъ да произведѣтъ едно вѣстаніе, небѣхъ ли самытъ Българи сѣлѣны които изѣвоиха нѣколкоина отъ разбойникѣтъ и ги прѣдадохъ на мѣстнѣтъ власти въ Тѣрново, гѣто бѣше и самытъ днѣшнѣтъ мѣнистеръ на правосѣдіето? Уловили са понѣ едниъ Българинъ, кѣнто да са обвинѣ въ това, че е далъ залогъ хѣбѣ или чѣша вода на разбойникѣтъ, та да сѣ докаже, че народа е спѣделѣлъ мнѣніето на такѣва зломъисѣннича на отечеството? Ако ни са каже за нѣколко глупцы свѣщѣочѣны, които безъ да зѣнѣтъ какѣва е бѣла чѣлѣта, са измѣняли отъ Юрдана и му рѣчки: да, прѣемѣме да додемъ съ тебѣ, безъ да зѣнѣтъ за какѣво, то не ще рѣче, че и отъ народа е имѣло хѣра смѣтитѣли.

Осѣмѣтъ това, нѣй мѣслимъ, че Мидхѣтъ паша не е забравилъ прѣстѣтитъ кѣнто отпращѣа до него нашѣтъ съѣтѣственникѣтъ отъ Лѣвичъ, Гѣброво, Тѣрново, Кѣтелъ, Софія и прочее и кѣнто са обнародѣвахъ тогава въ офѣциалнѣтъ лѣтъ Дѣнавѣ, и съ кѣнто строго са отхѣрѣлѣхъ постѣпкѣтъ и убѣственнѣтъ дѣла на истребѣнѣтъ до крайъ разбойникѣтъ. Това когато тѣи офѣциално сжществѣва, можѣли да са нарѣче едниъ чѣлъ народъ бунтовникѣтъ, по причина че Карѣвелѣвъ бѣлъ сѣрѣбѣны органѣтъ въ Буѣурѣщѣ и изѣдава бунтовнѣтъ вѣстникѣтъ за да лѣже коѣурузарѣтъ сѣрѣби и да имъ зѣмѣ жѣлѣтитѣ, съ кѣнто подѣкупуѣа едниъ низѣки хѣра и хѣлѣдѣтъ какѣвитѣ бѣхъ обѣснѣнѣтъ въ Софія Димитър Общи и дѣконѣтъ Василь Левскѣ?

Всѣчко това понѣже е на явѣ като дѣтъ и дѣтъ чѣтери, нѣй сме нѣпѣлно убѣдени, че гърцитъ кѣлѣвитѣ ще останѣтъ безпѣлодѣмъ прѣдѣтъ очѣтъ на правитѣлството и еднѣворѣшиѣнѣтъ нашъ главнѣтъ управителъ Мидхѣтъ паша, на кѣнто имѣто и до днѣшъ са сѣмѣни даже и межѣду най-прѣстѣтъ сѣлѣны за добринѣтъ му и за любовѣта, кѣнто е имѣлъ вѣсѣбѣе кѣтъмъ народѣна и, ще спѣмогне гѣлѣто трѣбѣа въ нашѣтъ ползѣ и ще изѣбѣи народа отъ ничѣтожнѣтъ подозрѣнія и интригѣтъ, кѣнто сѣмѣтъ критикѣтъ пѣлѣкѣрѣта и съ това ще направѣи голѣмо добро и на насъ и на правитѣлството.

СЪКАКѢ НѢЩА И НОВИНИ.

— Нѣкои зѣлобни чѣловѣки распрѣсѣнѣли слѣхѣа че нѣй сѣмѣ бѣли ужъ изѣвикали опраниѣто на «Чѣталище» на гѣюпрѣкѣ. Тѣзи слѣхъ е лѣжливъ. Ето какѣва е работѣта: отъ нѣколко седмици насѣмъ въ «Чѣталище» са помѣстѣлѣхъ нѣкои нѣща и стихѣтворѣнѣи кѣнто бѣхъ ванѣтъ отъ нѣговѣта програмѣна и воли. Настоятелството на «Чѣталище» са мѣмѣръ много пѣти отъ писалищѣто на пѣчѣта за тѣзи нѣща; нѣтъ далѣкъ да вѣлѣзе въ законнѣи пѣтъ редактора на това народѣно перѣодичесѣо списѣніе се глѣдаше да тѣка въ нѣго подобѣны работѣ. Кѣи е крѣвъ сѣга ако «Чѣталище» са е опрѣло на гѣюпрѣкѣ? Нѣй не зѣнѣмы наистина съ какѣвъ умъ настоятелството е повѣрѣло редакціата на «Чѣталище» на Петѣка Слѣвейковѣ. Тѣзи чѣловѣкъ опрѣпасти своѣ собѣзѣнѣтъ лѣтъ съ невѣжѣството си; какъ не ще опрѣпасти и другѣ?

— Прѣди дѣтъ седмици, нѣй пристѣтѣвѣвахѣмы на една любѣопѣтна дѣвѣа на Шѣнслѣмъ-капѣа: Дѣвѣдѣжіата бѣше Стѣмо Дѣсѣковѣтъ, работникѣтъ, а лѣвосѣннѣтъ Петѣко Слѣвейковѣтъ, книжѣвнѣтъ чѣловѣкъ (!). Първѣи искѣше отъ послѣднѣи 18,000 гроша алаѣжѣкъ. Кѣто са вѣлѣзохъ една чѣла година при Стамѣболѣ кѣлѣжѣкъ, най-сѣтъ прѣдѣложило са на Слѣвейковѣ или да платѣ рѣченнѣтъ парѣи или да са зѣжѣны. Българскѣтъ нѣравѣоучѣтел (?) прѣлѣтъ да зѣме кѣлѣва за да изѣде хѣковѣтъ на сѣромахѣ работникѣтъ кѣкто изѣде парѣтъ на своѣтъ бѣшѣи спѣомѣшѣствѣватѣли. Въ тѣи сѣмѣлѣтъ безъ насъ за да сторѣи тѣзи непраѣва. Нѣй като зѣнѣмѣмы работѣта отѣдохѣмы на сѣдовѣщѣто за да кѣжѣмъ истинаѣта и да защитѣмъ правѣта на едниъ добросѣвѣственъ и трудолюбѣвъ мѣжѣкъ. Нашѣто отѣване при Стамѣболѣ-каѣжѣкъ помѣгѣно малѣко на сѣромахѣ българинѣтъ, и Слѣвейковѣтъ са осѣжди да платѣ 4000 гроша. Това стѣна по сѣлата на едно спѣгожденіе кѣнто бѣхѣмы са мѣчили да направѣмъ прѣди шѣстъ мѣсеца межѣду дѣвѣтъ спорѣны страны и кѣнто Слѣвейковѣтъ неисѣпѣни. Отъ казанѣто изѣлѣзва прочѣе че нѣй не сѣмѣ ходѣли на Шѣнслѣмъ-капѣа да лѣжѣсѣвѣдѣлѣствѣвахѣмы какъто сѣмѣ говорѣни осѣжденѣтъ а само а само да исѣ

карѣны правѣта да бѣлѣтъ свѣтъ.

— Безрѣдѣцы бѣхѣ стѣнѣли въ Гѣюргѣво. Вѣстникѣтъ Дунавѣ даѣа слѣдѣущѣтъ подробѣности за тѣзи случѣи. Вѣлѣдѣвіе на едно умноженіе на нѣлѣзѣтъ отъ страна на бѣлѣдіето, около 150 вѣлѣшѣи сѣлѣны, зѣработѣи, отѣшли на писалищѣто на полиціата и начѣнали да вѣкаѣтъ. Дирѣктора на полиціата ги накарѣлъ да са распрѣстѣнѣтъ; нѣтъ вѣлѣсто да слѣдѣватъ този свѣтъ, тѣ бѣли дѣрѣктора на бѣлѣдіето. Войсѣката посрѣдѣствѣвала тозѣ чѣсъ; нѣтъ когато начѣнала да употрѣбѣва байонѣтитѣ, житѣлитѣ са спѣсѣвали отѣгѣтъ: отъ дѣвѣтъ страны имѣло нѣколко ранѣны. Около тридѣсетъ души са зѣпрѣли. Остѣтъѣа са распрѣсѣнѣлъ. На утрѣто житѣлитѣ са сѣбѣрѣли и освѣбѣдили зѣпрѣнѣтъ. Войсѣката изѣвно посрѣдѣствѣвала и распрѣсѣнала множѣството; нѣтъ безъ да зѣме нѣлѣзѣтъ зѣпрѣнѣтъ. Миналата сѣрѣда повѣче отъ 400 души са сѣбѣрѣли при станціата и распрѣсѣнали слѣхѣа че шѣли да изгорѣтъ граѣа. Житѣлитѣ са упѣлашили и войсѣката са вѣзѣружѣла за да бранѣи. По вечерѣа пушѣки са хѣврѣли: сѣдемъ души отъ войсѣката пѣлѣвали умрѣли кѣкто и десѣтъ души отъ гражданѣтъ.

— Межѣународѣната комисіѣа, кѣнто е нѣтовѣрѣна да установѣи едно еднѣобразѣно мѣрѣло за напорѣтъ кѣнто мѣнуѣватъ прѣдѣтъ суѣзскѣи канѣлъ, ще са сѣбѣре въ Цариградѣ.

— Изѣяснѣніето на арабскѣтъ конѣи отъ Багѣдѣската и Сѣрѣйската области са зѣпрѣтъ за сѣдемъ години съ чѣлъ да са прѣдѣзѣи роѣа на тѣзи конѣи кѣнто чувствѣтелѣно умѣлѣва въ тѣзи страны на дѣрѣжавѣта.

— На 23-иъ сѣрѣчу 24 миналаго прѣзъ ношѣта егѣпетскѣи вѣпорѣтъ Елѣфѣанѣтъ, кѣнто водѣше тука една чѣстъ отъ фамиліата на егѣпетскѣи подѣкрѣлъ, засѣдѣна на едно пѣщѣчиѣно мѣсто въ Нагарскѣи нѣсъ у Дѣрдѣнѣдѣскѣи прѣвѣлѣкъ. При сѣмѣтъкѣтъ помѣщи кѣнто му са даѣи отъ два егѣпетскѣи вѣпора, Елѣвѣмъ неможѣлъ да са изѣвѣди отъ пѣсѣва, когато авѣстрѣйскѣи вѣпорѣтъ Ирисѣтъ, кѣнто зѣмѣнѣлъ сутрѣнѣта случѣивно спѣлѣучѣлъ съ голѣмыи усѣлія да го искѣра въ морѣто.

— Авѣстрѣйскѣи правѣтелство увѣрѣло сѣрѣбѣскѣи князъ Милѣна че шѣлъ да са прѣмѣе тѣвѣрѣтъ добрѣтъ отъ Султана като отѣде въ Цариградѣ.

— Герѣманскѣи имперѣторѣтъ, прѣдѣружѣтъ отъ князъ Бѣзмѣрѣка, отъ марѣшѣла Мѣлѣке и отъ еѣдѣна многоброѣйна свѣта, шѣлъ да трѣгне на 13 тѣкушѣго за Петѣрѣбургъ дѣто ще бѣде нѣколко врѣме гѣстѣ на русѣкѣи царѣ.

— Едниъ телеграмѣтъ отъ Римъ изѣвѣстѣва че Папѣта бѣлъ тѣжѣко болѣнъ. Въ прѣдѣвѣжданіе на сѣмѣко приключѣніе папѣскѣи министѣръ Анѣонѣли задрѣжѣлъ кардиналѣтъ въ Римъ.

— Изѣвѣстѣватъ отъ Бѣиградѣ че Г. Хрѣстѣичъ, кѣнто са нѣтовѣри съ сѣставѣніето на новѣиъ кабинетъ, приѣзѣвалъ свѣбѣбѣлоубѣитѣ отъ 1853 да вѣлѣзѣтъ въ този кабинетъ.

— Увѣрѣватъ че перѣсѣйскѣо посѣлѣсто въ Цариградѣ прѣстѣрѣиѣло на В. Порта прѣтивъ зѣтата мѣрка да са упѣлѣбѣтъ живѣущѣтъ въ Турѣско перѣсѣиѣ съ турѣскѣи поддѣнѣнѣи въ слѣдѣнѣтъ имъ работѣ.

— Спорѣдъ едниъ телеграмѣтъ отъ Парижъ прѣдѣсѣдѣтелѣа на фрѣнсѣката рѣпублика са зѣмѣнѣвалѣтъ сѣга съ по голѣма дѣятѣлѣностъ съ чѣжѣта полѣтика.

— Спорѣдъ изѣвѣстіата отъ Японіѣ едниъ съвѣрѣшенѣа въротѣрѣимѣсть относѣтелно за сѣмѣкѣтъ религіѣи са прогласѣла въ това азѣатѣско царѣство. Вѣлѣдѣвіе на този дѣкрѣтъ хрѣстіанѣтъ кѣнто са намираѣхъ затѣворѣны сѣмѣ опѣстѣнали.

— Зѣвѣчера въ сѣбота англѣйскѣи, русѣкѣи и авѣстрѣйскѣи послѣнѣнѣиѣ ходѣли на В. Порта и имѣли сѣмѣкъ по едниъ дѣлѣтъ разѣговоръ са сѣдѣра-зѣмѣна и министѣра на вѣшнѣнѣтъ работѣ.

— Нѣсѣхѣтъ еѣенѣли са опрѣдѣли дѣрѣкторѣтъ на пѣчѣта, на мѣстоѣто на Сѣлѣудѣлахъ бѣи, кѣнто бѣше нѣтовѣрѣнѣтъ прѣвѣрѣженѣтъ съ управлѣніето на това писалищѣ. Мѣхмѣтъ еѣенѣли са опрѣдѣли му-зѣвинѣиѣ на сжѣшто писалищѣ.

— Сюѣнци великѣи вѣзиръ Есѣадъ паша са изѣвѣди отъ служѣбата си. До този чѣсъ не са зѣнае ошѣе кѣи че са опрѣдѣли сѣдѣразѣмѣнѣтъ.

ОТЪ РЕДАКЦІАТА.

Д-не Нѣно Мѣковѣтъ отъ Нѣкопѣлъ. Вѣлѣсто парѣтъ на вѣстѣника за миналаго година, зашѣто сѣмѣмѣта е кѣто на насъ чѣловѣкъ да изѣдѣте парѣтъ на едниъ сѣромахѣ вѣстѣникѣрѣнѣтъ.

Г-не... въ... Иметѣ ви тѣи кѣкто и имѣто на граѣа прѣмѣжѣванѣи този пѣтъ. Прѣводѣте ни алаѣжѣка съ прѣва поѣа; зашѣто нѣмѣтъ че по-кажѣмъ на свѣта голоѣто ви родѣлюбіе. Вѣстѣникѣтъ безъ парѣи не са изѣдаѣа. Разѣберѣте това ведѣнажъ за сѣмѣкѣи.